

Rodzina Plopp uwielbiała naukę. Ich dom był pełen wynalazków. Na przykład mieli tańczącą lodówkę.

Nikt nie rozumiał, dlaczego rodzina Plopp jej potrzebowała.

Lodówka, która potrafi tańczyć? "Bzdury", mówili sąsiedzi.

Pewnego dnia, podczas kolacji, najmłodszy Purre Plopp wpadł na pomysł. Zasugerował, że mogliby zbudować wehikuł czasu.

Wszyscy się zgodzili. Uważali to za znakomity pomysł.

- Zaczynamy od razu! powiedziała mama Plopp.

- Zgadza się! Potrzebujemy miotły, cztery widelce, czarne krzesło i gumowy but- powiedział tata Plopp. Uwielbiał nowe wyzwania. To będzie zabawa! Zajęło im wiele tygodni, ale w końcu wehikuł czasu był gotowy. Nie mogli się doczekać, aby wypróbować swój nowy wynalazek.

- Dokąd pojedziemy? zapytał tata Plopp.

- Jedziemy do roku 1998! powiedziała Polly Plopp.

- Cudownie! Hurra! Niesamowite! odpowiedziała reszta rodziny. Wszyscy uważali to za świetny pomysł.

Wsiadli do wehikułu czasu. Mama Plopp nacisnęła przycisk. Wehikuł czasu się uruchomił. Pędzili przez czas. Maszyna wydawała dziwne dźwięki. Byli bardzo podekscytowani. Dwie sekundy później byli na miejscu. Wyszli z wehikułu czasu.

- O rany, to było szybkie! powiedziała mama Plopp.

- Kto by pomyślał, że zadziała! powiedział tata Plopp. Nie mogli się doczekać, aby odkryć rok 1998.

Wszystko wyglądało inaczej. Ludzie nosili inne ubrania. Nikt nie miał smartfonów.

- Popatrzcie, jakie zabawne ubrania! powiedziała Polly Plopp.

- Popatrzcie, jakie zabawne fryzury! powiedział Purre Plopp.

- Chodźcie, wejdźmy tutaj - powiedział tata Plopp i otworzył drzwi do sklepu.

Weszli do sklepu. Był to sklep z płytami CD. Rodzina Plopp nie wiedziała, co to jest. Byli bardzo ciekawi. Kupili płytę CD Spice Girls. Kupili też odtwarzacz CD, aby móc jej słuchać w domu.

Następnie przeszli obok kina.

Czy wejdziemy tutaj? zapytał Purre Plopp.

Kupili cztery bilety. Następnie kupili napoje i popcorn w kiosku, po czym weszli do sali i usiedli.

Film nazywał się Titanic. Podobał im się, ale płakali, bo był bardzo smutny.

Po filmie wysłali pocztówkę do siebie w przyszłość.

Pisali o zabawnych ubraniach, ekscytującym sklepie z płytami CD i smutnym filmie.

Rodzina śmiała się i bawiła się.

Następnie wrócili ze swoim nowym odtwarzaczem CD. To było zabawne przeżycie.